

INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION

ipa

43e jaargang Nr. 153 - September 2021

Clappers & Vlieger Media. Uitgave 766

Afbraak en ‘wen er maar vast aan’

Eigenlijk leven wij in een bijzonder land. Omstandigheden zijn de laatste jaren anders geworden. Er is een tekort aan vele zaken, Vóór corona waren er immers al immens veel tekorten. Zo waren er te weinig huizen, de zorg laat tekorten zien, de geestelijke gezondheidszorg schiet schromelijk tekort, de jeugdzorg is een chaos, het onderwijs biedt onvoldoende kansen aan iedereen. Met andere woorden: decennialang is roofofbouw gepleegd op vitale sectoren. Waar in het verleden de politiek dacht dat marktwerking en decentralisatie tot een hogere efficiency zou leiden, inclusief een betere dienstverlening, heeft dit denken en de verantwoordingsdoctrine die daarbij moest worden uitgevoerd, geleid tot een verstikkende bureaucratie en grote personeelstekorten. Onderwijl strooit de politiek, als oplossing, met incidentele visieloze helikopter miljarden. Niet alleen op de vitale sectoren maar ook op de mensen die daarin werken heeft men roofofbouw gepleegd. Hoge uitval van mensen die overwerkt zijn, patiënten die alleen de

noodzakelijke zorg krijgen en verder aan hen lot worden overgelaten. Lange wachtlijsten in de zorg waardoor de hulp, die nu noodzakelijk is, maanden op zich laat wachten. Je zult maar zo'n patiënt zijn!

Moet politiek Den Haag eens kijken hoe de menselijke behoeften in de piramide van Maslow geordend zijn en leren in welke volgorde je die behoefte moet invullen. Wanneer dit op de juiste manier doet, is niet alleen voor de individuele burgers beter, maar levert dat ook voor de gehele samenleving veel voordelen op. Het is dan voor iedereen duidelijk wat men kan verwachten op de hulpvraag.

“Het is eens te meer duidelijk geworden dat de criminele wereld zich heeft ingegraven in de Nederlandse samenleving en daarbij schaamteloos allerlei vormen van geweld en ondermijning aan de dag legt. Na jarenlang wegstijgen door de politiek, ontkennen dat Nederland de kenmerken van een narcostaat heeft en de bovenwereld steeds meer onder invloed komt van criminelen, zou je verwachten dat er snel antwoord volgt vanuit de politiek en het (demissionaire) kabinet”, zegt ACP-voorzitter Gerrit van de Kamp. Ook voor de politie geldt dat er veel bezuinigd is en dat daardoor weinig agenten werden opgeleid. Dit terwijl men weet dat veel politiemensen de dienst gaan verlaten in verband met het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd. De komende vijf jaren gaat het om circa 17.000 politiemensen. Door de genomen bezuinigingen voelt iedereen dit. Of je nu patiënt bent in een ziekenhuis of kinderen op school hebt. Wij zullen overal aanlopen tegen een ‘nee’ of ‘u moet geduld hebben’. Anders gezegd: ‘u bent een plankzaak’, wen er maar vast aan.

Burgemeester Femke Halsema schrijft aan de gemeenteraad van Amsterdam dat er ‘gerichte wapencontroles’, zoals de gemeente, de politie en het Openbaar Ministerie het middel

noemen, in vijf verschillende buurten gaan houden. Uit wetenschappelijk onderzoek zou blijken dat mensen van kleur relatief vaker preventief worden gecontroleerd. Er zullen objectieve waarnemers aanwezig zijn bij de controles. Zij controleren of de politie wel willekeurig te werk gaat.

Het was inmiddels tien jaar geleden dat men preventief gefouilleerd had. De toenmalige burgemeester en politiechef vonden de opbrengst te laag was afgezet tegen het hoge aantal politie-uren dat nodig is voor de controleeracties. Het gaat om een tijdelijk experiment, waaruit moet blijken of de wapencontroles effect hebben op het wapenbezit en het aantal incidenten met (steek) wapens. Politiechef Frank Pauw hoopt daarnaast dat de controles ook een vicieuze cirkel doorbreken, n.l. van steeds meer mensen die gewapend de deur uit gaan uit angst voor andere mensen met wapens.

Hierbij kun je drie opmerkingen plaatsen, te weten:

1) Zal de tijdsinvestering evenredig zijn en opbrengen wat er van verwacht wordt.

2) Wie zijn die ‘objectieve’ waarnemers. Burgers die zich daarvoor aanmelden, zijn zij deskundig genoeg om een onafhankelijk oordeel te vellen.

3) Is er nog enig vertrouwen in politiemensen of gaat men er vanuit dat ieder politiemans etnisch profileert?

4) Wat is de waarde van de ambtseed-/belofte wanneer deze ingezet wordt voor een politiek spelletje?

Voor mij is het onbegrijpelijk dat de Amsterdamse driehoek het plan heeft goedgekeurd. Terecht dat politiemensen bezwaar maken tegen de genomen ‘politieke’ maatregel.

Uw voorzitter,
Jan Eijkemans

COLOFON

Dit blad is een uitgave van het
IPA - district Nijmegen e.o.
43e jaargang nr. 153
Oprichtingsdatum:
17 februari 1959
Dit blad verschijnt 5x per jaar

Voorzitter:

Jan Eijkemans
vz-nijmegen@ipa-nederland.nl

Secretaris:

Martin van der Putten
nijmegen@ipa-nederland.nl

Penningmeester:

Jan Nijburg
Postgiro District NL97 RABO 0155 7464 56 tnv
Penningmeester district Nijmegen
pm-nijmegen@ipa-nederland.nl

Ledensecretaris:

Brugt Peper
red-nijmegen@ipa-nederland.nl

Contactscretaris:

Jaap Heerschop

IPA - Activiteiten:

Adrie Daniëls
4daagse-nijmegen@ipa-nederland.nl

IPA - Actviteiten:

Dick Beerens
evenementen-nijmegen@ipa-nederland.nl

Redactie / IPA - Artikelen:

Brugt Peper
red-nijmegen@ipa-nederland.nl

Coördinatie en realisatie:

Clappers & Vlieger Media
Industrieweg 94
7202 CB Zutphen
Telefoon: 0575 - 47 38 81
E-mail: info@clappers-vlieger.nl
Internet: www.clappers-vlieger.nl
Vormgeving: Fabian Clappers
Fotografie: Henk Baron, Martin van der Putten

In dit nummer

- 3** Afbraak en 'wen er maar vast aan'
- 7** Politie herdenkt ontvallen collega's
- 11** Vaccinatiebewijs: het pokkenbriefje
- 14** Serie: Suriname (deel 2)
- 17** Blog: Mijn frontlinie & Alterego
- 19** Blog: Onze hulphond Snow
- 20** Verslag IPA Nijmegen e.o.
- 31** Activiteitenoverzicht

International Police Association, District Nijmegen e.o.

Secretariaat

Begoniastraat 22 • 6658 EB Beneden Leeuwen
nijmegen@ipa-nederland.nl

Facebook; IPA Netherlands, Nijmegen e.o.

Politie herdenkt ontvallen collega's

Bron: Politie.nl

Tekst en foto's: Brugt Peper

Herdenking Tuin van Bezinning

Op donderdag 10 juni 2021 heb ik online, via de livestream, de herdenking in de Tuin van Bezinning gevolgd. Weer een indrukwekkende herdenking. Het was de tweede keer dat we alleen op afstand bij elkaar kunnen zijn om onze 164 collega's te eren en te herdenken.

Op donderdag 10 juni hangt de Nederlandse vlag halfstok op de politiebureaus. Op de tweede donderdag van juni herdenkt de politie altijd de medewerkers die door en tijdens hun werk zijn overleden.

De Tuin van Bezinning is een nationaal monument en ligt achter het Koetshuis van Huis 't Velde in Warnsveld. De politie richtte het op als herdenking en eerbetoon aan politiemensen die zijn omgekomen tijdens de uitoefening van hun wettelijke politietaak sinds de Tweede Wereldoorlog.

Dat de vlaggen halfstok gaan, is met ingang van dit jaar protocol. "Het is voor collega's die ons zijn ontvallen, onze manier om respect te tonen", zegt korpschef Henk van Essen over dit besluit. Op alle politielocaties hangt de nationale driekleur donderdag van zonsopkomst tot zonsondergang halfstok.

Schaduwkant

"We hebben een mooi vak", zegt korpschef Van Essen. "We werken voor de veiligheid van anderen. Maar daarbij bestaan risico's voor onszelf. Soms betalen politiemensen daarbij de hoogste prijs." Daarom is het volgens de korpschef van belang om stil te staan bij de schaduwkant van het politievak en hen te herdenken die daarbij om het leven kwamen.

Toespraak Henk van Essen

"Wat zeg je tegen iemand die rouwt? Dat was de kop boven een artikel dat ik onlangs las.

En het antwoord was eigenlijk heel simpel: het gaat er helemaal niet om wat je tegen iemand zegt die rouwt."

"Er kwam een nabestaande aan het woord die het heel pakkend zei: "Even een arm om je heen. En een luisterend oor. Meer heb je niet nodig."

"Hier in de Tuin van Bezinning weten we dat. Hier weten we dat iedereen op zijn eigen manier rouwt.

Dat rouw zo uniek is als een vingerafdruk. Hier in de Tuin weten we dat het niet uitmaakt hoe lang het geleden is. Dat rouw geen eindtijd kent."

"Zo is het bijna vijftientig jaar geleden dat de ouders van Allegonda Gremmer hun dochter verloren en wij een fantastische collega. Omgekomen tijdens de arrestatie van een vuurwapengevaarlijke crimineel."

"Je weet dat je hier niet de enige bent. Het is een enorme troost dat ze er nog steeds bij hoort. Dat collega's en vrienden haar niet vergeten. Dat ze bij haar stilstaan." Zo spraken haar vader en moeder."

"En daarmee geven ze zo mooi aan wat de Tuin voor hen, maar ook voor ons betekent. Dat we hier vandaag Allegonda en haar 163 collega's eren en herdenken. Omgekomen door geweld of een tragisch ongeval tijdens hun werk."

"Deze herdenking, bij dit monument, helpt ons om dat verdriet iets dragelijker te maken. Want je komt niet zozeer OVER je verdriet heen, je gaat er DÓÓRHEEN, je leert ermee omgaan. Hier in de Tuin delen we onze verhalen. En het is belangrijk dat we dat blijven doen. Om belangrijke, moeilijke en fijne momenten in het leven met elkaar te delen. Dat hoor ik als ik met collega's spreek, op het bureau of hier in de Tuin van Bezinning. Dan merk ik ook hoe rouw en verdriet kunnen verbinden.

Kracht kunnen bieden. Ik heb het zelf meerdere keren meegemaakt, bijvoorbeeld toen ik mijn collega Henk de Jong verloor. Hondengeleider in Haaglanden.”

“Henk en ik hadden samen in de ME gezeten. Hij was op weg naar een spoedmelding, ik weet de datum nog: 24 juni 2005. Een noodlottig ongeval met de dienstauto op de Nieuwe Parklaan in Den Haag, maakte een eind aan zijn leven. Hij was pas 49 jaar. Dat is nu zestien jaar geleden, maar hier in de Tuin, denk ik weer aan mijn collega Henk, aan zijn zus, aan zijn dochter Kimberly, aan zijn collega’s.”

“En ook aan vorig jaar, toen we onze collega Jeroen Leuwerink verloren door een noodlottig ongeval. Op verzoek van zijn familie wordt Jeroen volgend jaar in de Tuin bijgeschreven. Zo verschillend als we omgaan met onze rouw, zo veelkleurig is de betekenis van de Tuin van Bezinning. Het is de plek waar we onze pijn, ons verdriet, onze boosheid, maar ook onze trots kunnen delen. De Tuin van Bezinning is ontworpen in de vorm van een blad, een Acanthus. Met nerven die de wandelpaden door de Tuin vormen.”

“Ik hoorde dat de Acanthus symbool staat voor de beproevingen van leven en dood, die de overledene heeft overwonnen. Dat er een oud verhaal is over een Acanthus, die op het graf van een held groeit. En daarmee herinnert de Tuin ons ook aan de schaduwkant van ons vak. Een vak dat veiligheid brengt voor anderen, maar risico’s voor onszelf.”

“Nog geen drie weken geleden grepen collega’s met gevaar voor eigen leven in toen zware criminelen een overval pleegden op een geldtransport in Amsterdam-Noord. Tijdens een achtervolging werden de collega’s onder vuur genomen met automatische wapens. Wie de beelden heeft gezien en de ooggetuigen gehoord, weet hoe veel geweld er tegen ons is gebruikt. Hoe de kogels onze collega’s om de oren vlogen. Hoe de kogels insloegen bij enkele huizen van omwonenden. Als ik aan dit incident denk, ben ik heel blij dat er geen bewoners en collega’s zijn geraakt. Dat we geen nieuwe naam hoeven bij te schrijven in deze Tuin. Ook DAAR denk ik aan vandaag.”

“Het is vandaag de tweede keer dat we alleen op afstand bij elkaar kunnen zijn om onze 164 collega’s te eren en te herdenken. Maar al kan een arm om de schouder nog niet, een luisterend oor kan altijd.”

“Ik hoop dat we volgend jaar weer bij elkaar mogen komen, hier in de Tuin van Bezinning. En dat we dan geen nieuwe naam hoeven uit te spreken. Ik wens u een mooie herdenking en bijzondere herinneringen.”

Toespraak Guus Oost

'T is de lucht achter Oethoez'n 'T is het torentje van Spiek
'T binnen de grote boernploatsen 'T is de waait, 't is de hoaver
'T is 't koolzoad in de blui
'T is de horizon bie Roanum Vlak noa 'n dunderbui
Dat is mien laand, mien Hoogelaand

“De Groninger streektaalzanger en dichter Ede Staal kon als geen ander de weidsheid en de rust van het Groninger Hoogeland beschrijven. Wie nu de Sasmaweg in het dorpje Baflo op het Groninger Hoogeland bezoekt zal ook die weidsheid en rust ervaren. Niets zal hem of haar doen vermoeden dat daar 10 jaar geleden, op woensdagavond 13 april 2011, een eruptie van geweld plaatsvond waarbij politieman Dick Haveman werd doodgeschoten.”

“Dick Haveman, motorrijder bij het toenmalige Verkeershandhavingsteam, ging die avond op mijn verzoek op de onopvallende motor naar een collega in Baflo om een handtekening te scoren voor een proces-verbaal. Terwijl Dick in Baflo is, wordt daar een jonge vrouw door haar vriend met een brandblusser doodgeslagen. Meerdere auto's worden door de meldkamer aangestuurd en kijken uit naar de verdachte die zich uit de voeten heeft gemaakt.”

“Even later klinkt ook de stem van Dick over de mobilofoon: “HB...de 73.31 onopvallende motorsurveillance in Baflo, kijkt ook mee uit naar de verdachte.”

Dan breekt kort daarna op de mobilofoon de paniek uit:

“Hier het HB... alle eenheden de vesten aan; er wordt geschoten in het centrum van Baflo! Er wordt geschoten op een motorrijder.”

En nog even later:

“HB... motorrijder gevonden, ziet er niet best uit.” De 73.31 zweeg.....

“Dick treft die avond op de Sasmaweg in Baflo de verdachte en wil hem aanhouden. Bij de schermutseling die dan volgt weet de verdachte het dienstpistool van Dick te bemachtigen en schiet Dick daarmee dood. Direct daarna schiet de verdachte een buurtbewoner die op het tumult is afgekomen in een been. Kort daarop volgt ter hoogte van het station in Baflo een schotenwisseling tussen de verdachte en collega's, en wordt de verdachte aangehouden. Het levenloze lichaam van Dick wordt door de collega's in de berm van de Sasmaweg aangetroffen. Dick Haveman, echtgenoot van Gradeke, vader van Bas, Martine en Max. Politieaanpak in hart en nieren. Altijd waakzaam en dienstbaar, voor ons een super collega, werd 48 jaar.....”

“Dick was voor mij méér dan een collega. Dick was mijn maatje, mijn klankbord. Nog altijd hoor ik in gedachten zijn vaste groet als 'ie de werkvloer opkwam..... Guus daarrrrr Dick hierrrrr en bij het afscheid aan het einde van de dienst..... Laterrrrrrr.”

“Net als ik dragen vele collega's die Dick goed hebben gekend of die avond in Baflo zijn geweest, het 'litteken van Baflo' met zich mee..... We zijn nu 10 jaar verder in de tijd ..., maar het voelt als gisteren..... Het gemis van die lange rooie oet Glinz zal altijd blijven.”

“Persoonlijk put ik véél kracht uit het feit dat het nu, naar omstandigheden, goed gaat met Gradeke, Bas, Martine en Max.”

“Ieder jaar op 13 april bezoek ik, net als veel andere collega's het graf van Dick in Godlinze en de plaats des onheils in Baflo. Daarnaast heeft het Team Verkeer in Groningen op het bureau een eigen Dick Haveman altaartje. Een vitrinekast met kostbare herinneringen en de foto van Dick die op de kist stond tijdens de uitvaart. In die vitrinekast brandt 24/7 het licht. Dick is zo nog altijd onder ons en wijst ons elke dag indirect op de gevaren van ons werk.”

“Ook dit monument, de Tuin van Bezinning, is zo'n betekenisvolle plek waar we Dick en alle andere collega's die 'in line of duty' zijn omgekomen, gedenken. Sinds 'Baflo' heb ik hier samen met Gradeke en haar kinderen meerdere malen de jaarlijkse herdenkingsceremonie bijgewoond.” “Herdenkingen waarbij naast de nabestaanden van de gevallen collega's ook de politie als één grote familie aanwezig is. De erehaag wordt dan gevormd door aspiranten van de politieacademie. Jonge collega's die op zo'n dag naast een strak plaatje neerzetten op een bijzondere en confronterende manier gewezen worden op de risico's van het politievak: het ultieme offer dat door 164 collega's werd gebracht.”

“Maar nu, vandaag, sta ik hier alleen. In een lege Tuin. Geen familie, geen collega's. Niet omarmd en gesteund door de aanwezigheid van zovele anderen die door het verlies van hun dierbare met deze plek verbonden zijn. Op afstand kijken en luisteren ze mee.”

“Het herinnert mij aan het gedicht dat de vader van Dick voordroeg tijdens de uitvaartplechtigheid van zijn zoon. Een gedicht waarvan de laatste twee regels nog lang op de dienstlijst achter de naam Dick Haveman stonden vermeld: 'Nu je onze handen niet meer aan kunt raken, raak je onze harten nog duidelijker aan'.

Vaccinatiebewijs: het pokkenbriefje (19e eeuw)

...en het verzet tegen de verplichte vaccinatie

Vaccinatiebewijs - Een pokkenbriefje uit later tijden: 1919 (CC BY 3.0 - Museon - Europeana)

Toen eind achttiende eeuw een vaccin tegen de pokken werd ontwikkeld, bleek deze vaccinatie het aantal dodelijke slachtoffers dat jaarlijks aan de ziekte bezweek forst te verminderen. In 1823 besloot de Nederlandse overheid de koepokvaccinatie daarom voor kinderen indirect verplicht te stellen. Wie naar school wilde moest vanaf dat moment een bewijs van vaccinatie kunnen overleggen, het zogenoemde pokkenbriefje.

Aangezien de pokken vooral gevaarlijk was voor kinderen, stond de ziekte bij ons ook wel bekend als de kinderpokken. Met een verplichte vaccinatie wilde de overheid het aantal slachtoffers drastisch verminderen. De inenting bewees zijn nut, maar was niet zonder gevaren. Sommige kinderen kregen na de inenting bijvoorbeeld ernstige bijwerkingen, waaronder soms zelfs een fatale hersenontsteking (encephalitis). De vaccinatie was in 1796 ontdekt door de Engelse plattelandsarts Edward Jenner. Toen hij een achtjarige jongen infecteerde met wat vocht uit een koepok, bleek de jongen daarna immuun te zijn voor het veel gevaarlijkere menselijke pokkenvirus.

In 1808 had koning Lodewijk Napoleon de inenting al voor Nederlandse schoolgaande kinderen verplicht. Ook werden er allerlei campagnes opgezet om de inenting te promoten. In 1823 volgde de

Poster uit de laat negentiende eeuw – Edward Jenner vaccineert een jong kind (CC BY-SA 3.0 – Wellcome Library – wiki)

nationale verplichtstelling voor alle schoolgaande kinderen en kwam dus ook het pokkenbriefje in omloop. Ouders die hun kinderen niet wilden inenten konden met hun kroost vanaf dat moment dus niet meer op de scholen terecht. Men moest dan thuis zelf maar voor onderwijs zorgen.

Tegenstanders

Sinds de opkomst van de pokkenvaccinatie waren er in Nederland ook mensen die het helemaal geen goed idee vonden om gezonde kinderen tegen de pokken in te enten. Dat de vaccinatie aardig wat bijwerkingen had speelde hierbij ook een rol. In de ogen van sommige tegenstanders was het verwerpelijk om een gezond lichaam ziek te maken, ook al werden de kinderen hierdoor beschermd tegen een ernstige ziekte. Foto-03 Abraham Capadose – Gefotografeerd door David Octavius Hill.

Abraham Capadose – Gefotografeerd door David Octavius Hill.

Een bekende 'anti-vaxxer' was begin negentiende eeuw de Amsterdamse onderwijzer, arts en Réveil-man Abraham Capadose. In 1823, het jaar dat de overheid de verkapte

vaccinatieplicht instelde, publiceerde hij een geschrift getiteld "Bestrijding der vaccine of de vaccine aan de beginselen der godsdienst, der rede en der ware geneeskunde getoetst". De bezwaren van Capadose waren religieus gemotiveerd. De arts meende dat vaccineren getuigde van wantrouwen ten opzichte van God, alsof die niet

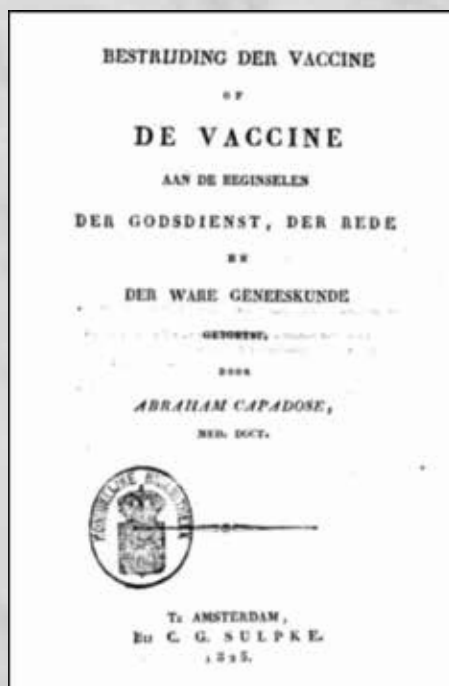

te hulp zou kunnen schieten in geval van ziekte... Nadat een kind van Isaac da Costa, een geestverwant van de arts, aan de kinderpokken stierf, werd Capadose wat milder en stelde hij dat iedereen voor zichzelf moest uitmaken of er gevaccineerd werd of niet. Van verplichting moest hij nog steeds niet hebben.

Er waren meer tegengeluiden te horen en niet alleen vanuit religieuze hoek. Zo bestempelde de beroemde dichter Willem Bilderdijk de vaccinatie bijvoorbeeld als een teken van 'verdierlijking'.

In 1881 werd de Bond tegen de Vaccinatiedwang opgericht, met als voorzitter Levinus Wilhelmus Christiaan Keuchenius, tevens Tweede Kamerlid namens de Anti-Revolutionaire Partij (ARP).

Handtekeningen

Titelblad van een anti-vaccinatie geschrift van Capadose

De verplichte vaccinatie voor schoolgaande kinderen werd in 1857 onder druk van christelijke partijen afgeschaft. Na een pokkenuitbraak vanaf 1870, die aan circa 23.000 mensen het leven kostte, werd de inenting echter weer verplicht gesteld en mochten kinderen dus alleen nog naar school als ze daar een pokkenbriefje konden overleggen.

Dit werd vastgelegd in de Wet op de Besmettelijke Ziekten (1872). Hierin werd ook bepaald dat kinderen uit gezinnen met cholera, tyfus, pokken, roodvonk, difterie of mazelen, pas acht dagen nadat een arts het gezin had bezocht weer naar school mochten. Als de arts tenminste had geconstateerd dat de

ziekte was geweken. Opnieuw was er verzet tegen de verplichte vaccinatie. ARP-leider Abraham Kuyper stemde met zijn partij tegen de wet. Volgens de protestants-christelijke politici was de indirecte 'vaccine-dwang' in strijd met de gewetensvrijheid. Bovendien zou de regel vooral de 'kleine luyden' met gewetensbezwaren treffen omdat die over onvoldoende financiële middelen beschikten om hun kinderen thuis te houden en huisonderwijs te geven. Kuyper verzamelde ongeveer 43.000 handtekening tegen de wet in de hoop koning Willem III zover te krijgen dat hij de wet niet zou ondertekenen. Tevergeefs. De koning zette zijn handtekening onder de wet.

Vanaf 1912 werd het mogelijk om wegens gezondheidsredenen een vrijstelling te krijgen voor de vaccinatieplicht. Voor de ARP en andere tegenstanders was dit echter nog niet genoeg. In een artikel op Onderwijsmuseum.nl schrijft John Exalto, universitair docent historische pedagogiek, daarover:

"De Anti-Revolutionaire Partij (ARP) vond dat daarmee de indirecte vaccinatiedwang gehandhaafd bleef: 'een ongeoorloofde aantasting van de persoonlijke vrijheid' die gemakkelijk in consciëntiedwang zou kunnen ontaarden."

In deze periode verzette ook Gerrit Hendrik Kersten, een van de oprichters van de Staatskundig Gereformeerde Partij, zich fel tegen de vaccinatieplicht. Net als Kuyper lanceerde hij verschillende

Vaccinatie-set uit ca.1925-1928 (CC BY 4.0 – Wellcome Images- wiki)

handtekeningenacties. Politiek boekte hij daarmee geen succes, maar Kersten wist met zijn acties wel de aandacht van de media te vestigen op de vaccinatieplicht. Het was overigens niet zo dat alle tegenstanders ook tegen vaccinatie waren. Verplichting ging hen echter een brug te ver. Mensen dienden vrij te kunnen beschikken over het eigen lichaam.

Inentingswet

In 1928 werd de verplichte vaccinatie voor drie jaar opgeschort, naar aanleiding van de acties van gewetensbezwaarden én kritische geluiden uit de medische hoek, waarbij gewezen werd op gevaarlijke bijwerkingen van de inenting. Na herhaaldelijke nieuwe opschortingen werd in 1939 de Inentingswet aangenomen. De regering wilde met een nieuwe verplichting de inmiddels gedaalde vaccinatiegraad weer wat opkrikken. Dit keer werd er echter rekening gehouden met 'gewetensbezwaarden'. Ouders die hun kinderen niet wilden laten inenten konden bij de burgemeester een uitzonderingspositie krijgen. Deze nieuwe situatie bleef van kracht tot 1975. Kort daarna verklaarde de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) de wereld 'pokkenvrij'. Ook het pokkenbriefje was daarmee definitief geschiedenis geworden.

Anton de Kom, schrijver en verzetsheld

Tekst: Jan Eijkemans

Foto's: Wikipedia (Publiek Domein)

Een standaardwerk over de slavernij in Suriname, 'Wij slaven van Suriname', is van de hand van Cornelis Gerard Anton de Kom, een nakomeling van slaven en geboren in Paramaribo op 22 februari 1898. Na de basis- en vervolgoopleidingen in zijn geboorteland Suriname volgde Anton de Kom een cursus boekhouden, waarna hij een betrekking kreeg op het kantoor van de firma Cooke en bij de Balata-Compagnie in Paramaribo. Door zijn contacten met balata-bleeders (rubber-tappers) werd Anton zich bewust van de slechte werk- en leefomstandigheden van deze arbeiders. Deze ervaringen zouden zijn verdere leven beïnvloeden. Als jongeman van 22 jaar kwam hij als werkend passagier aan boord van een schip naar Nederland. Hij ging als vrijwilliger een jaar in militaire dienst bij het 2e Regiment Huzaren en later werkte hij als assistent-accountant en vertegenwoordiger in koffie, thee en tabak. Daarnaast ontwikkelde hij zich op politiek en literair gebied en gaf hij lezingen over Suriname. Ook schreef hij artikelen in het blad 'Links Richten' van het arbeiders-schrijvers-collectief. Tevens maakte hij in Nederland kennis met nationalistische Indonesische studenten en met de internationale communistische beweging.

In 1926 trad Anton in het huwelijk met Petronella Catharina Borsboom en werden er vier kinderen in het gezin geboren, Adolph, Cornelis, Antoine en Judith. Omdat de moeder van Anton

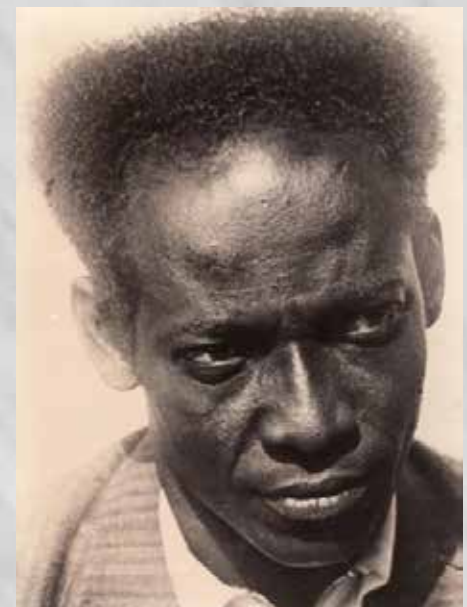

ernstig ziek was vertrok hij in 1932 met zijn gezin terug naar Suriname. Hij richtte een adviesbureau op, waar hij arbeiders van alle rassen adviseerde om samen te werken om hun positie te verbeteren. Daarbij vond hij vooral gehoor onder de (uitgebuite) Javaanse contractarbeiders. Zijn werkzaamheden als Adek (raadsman) voor de allerarmsten in het land werd door het gezag als een bedreiging ervaren. Anton werd op 4 februari 1933 gearresteerd en in Fort Zeelandia in Paramaribo gevangen gezet 'wegens pogingen het gezag omver te willen werpen'. Een demonstratie op 7 februari dat jaar voor zijn vrijlating werd met geweld onderdrukt waarbij 2 doden en 22 gewonden vielen. Zonder enige vorm van proces werd Anton op 10 mei 1933 op de boot gezet en naar Nederland verbannen. Hij werd voorzitter van de Liga tegen Imperialisme en Koloniale Onderdrukking. Dit was voor de Nederlandse regering aanleiding hem scherp in de gaten te houden door de Centrale Inlichtingendienst. Hij werd lid van de communistische partij, waar hij nauw samenwerkte met Nico Wijnen. Eind 1939 werd Anton de Kom, tegen zijn zin, opgenomen

in een psychiatrische kliniek. Hij was overspannen en werd behandeld met slaapkuren en therapie. In 1940 sloot Anton zich aan bij het communistische verzet in Den Haag en in 1941 bij het MLLF (Marx-Lenin-Luxemburg Front).

Nadat hij zes jaar eraan had gewerkt verscheen in januari 1934 het door hem geschreven boek 'Wij slaven van Suriname'. Zijn contacten met linkse schrijvers en kunstenaars zette hij voort en dit mondde uit in een strijd tegen het opkomende fascisme. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werkte hij mee aan het links georiënteerde illegale blad 'De Vonk' en met de verspreiding daarvan. Later werd hij betrokken bij ander verzetswerk door de CPN, waarbij hij ook met Piet Wappersom samenwerkte. Hij distribueerde nieuwsberichten die hij via de illegale radio had opgevangen.

de Kom. C. G. A.		in de Stad Loenen op de Vondst van de Kom		2-10-60	
GEZICHTSRAM	VOORNAAM	GEBOORTEDATUM	GEBOORTESTAD	HOOGTE	AANMERKINGEN
1	de Kom	1898	Loenen	1,75	
2	de Kom	1900	Loenen	1,75	
3	de Kom	1902	Loenen	1,75	
4	de Kom	1904	Loenen	1,75	
5	de Kom	1906	Loenen	1,75	
6	de Kom	1908	Loenen	1,75	
7	de Kom	1910	Loenen	1,75	
8	de Kom	1912	Loenen	1,75	
9	de Kom	1914	Loenen	1,75	
10	de Kom	1916	Loenen	1,75	
11	de Kom	1918	Loenen	1,75	
12	de Kom	1920	Loenen	1,75	
13	de Kom	1922	Loenen	1,75	
14	de Kom	1924	Loenen	1,75	
15	de Kom	1926	Loenen	1,75	
16	de Kom	1928	Loenen	1,75	
17	de Kom	1930	Loenen	1,75	
18	de Kom	1932	Loenen	1,75	
19	de Kom	1934	Loenen	1,75	
20	de Kom	1936	Loenen	1,75	
21	de Kom	1938	Loenen	1,75	
22	de Kom	1940	Loenen	1,75	
23	de Kom	1942	Loenen	1,75	
24	de Kom	1944	Loenen	1,75	
25	de Kom	1946	Loenen	1,75	
26	de Kom	1948	Loenen	1,75	
27	de Kom	1950	Loenen	1,75	
28	de Kom	1952	Loenen	1,75	
29	de Kom	1954	Loenen	1,75	
30	de Kom	1956	Loenen	1,75	
31	de Kom	1958	Loenen	1,75	
32	de Kom	1960	Loenen	1,75	

Anton gaf Engelse les aan kinderen van enkele groenten- en fruitgrossiers met wie hij contacten onderhield, hoewel Engels een verboden taal was tijdens de oorlogsjaren.

Toen hij op 7 augustus 1944 zijn huis in de Johannes Camphuisstraat 296 in Den Haag verliet werd hij door de SD (Sicherheitsdienst) opgewacht

met koptelefoon, die echter van zijn oudste zoon Adolph waren. Voor de invallers was dit echter meer dan voldoende bewijs dat Anton de Kom zich bezighield met ondergrondse praktijken. De Duitsers zijn ook nog op zoek geweest naar wapens, maar die vonden zij niet. Na zijn aanhouding en verhoor werd De Kom overgebracht naar de gevangenis in Scheveningen, het zogenaamde 'Oranjehotel'. Op 15 augustus is hij overgebracht naar het concentratiekamp KL Herzogenbusch/Vught. Hij komt daar in barak IV B (de 'Bunker') van het SD-Lager, hetgeen betekent dat de SS hem als een zwaar geval aanmerkt. Daardoor mag hij geen post ontvangen en wordt hij in feite een 'Nacht und Nebel'-gevangene. Door 'Dolle Dinsdag' (een NSB-benaming) is zijn verblijf in Vught kort en de volgende dag, woensdag 6 september 1944, wordt hij op transport naar concentratiekamp KL Sachsenhausen ten noorden van Berlijn gesteld. Het verblijf is zwaar en Anton werkt in de wapenfabriek van de Heinkel-Werke Oranienburg. Nadat hij ziek werd komt hij in het ziekenhuis, Krankenhau 2, kamer 7 terecht, maar dit is ook van korte duur. Van daaruit volgde

en gearresteerd. De vermoedelijke reden van zijn arrestatie was een gevolg van verraad. Bij zijn aanhouding vonden ze in zijn tas belastend materiaal. 's Avonds volgde een huiszoeking bij de familie De Kom. In de woning ontdekten de Duitsers in een kast een kristalzender

transport naar KZ Neuengamme met het Außenlagerkommando

Sandborstel waar hij op 24 april 1945 overlijdt aan tbc. Pas vijftien jaar later kreeg zijn vrouw te horen dat zijn stoffelijk was geïdentificeerd.

In Suriname werd er na de oorlog over hem gezwegen, ook door de nationalist. Men vreesde, tijdens de Koude Oorlog, te worden uitgemaakt voor communist. Zijn weduwe nam in 1982 het postuum aan hem toegekende Verzetsherdenkingskruis in ontvangst. Zowel in Amsterdam, Den Haag als Paramaribo werden straten naar Anton de Kom vernoemd.

Zelfs de universiteit in Paramaribo draagt zijn naam. Eind 2008 werd een groot deel van zijn literaire nalatenschap teruggevonden. Dat het boek van Anton de Kom een belangrijk werk over slaven was blijkt wel uit het feit dat voor de eerste druk van 'Wij slaven van Suriname' werd enige tijd geleden €145,00 gevraagd.

"Sranan mijn Vaderland, eenmaal hoop ik u weer te zien, op de dag waarop alle ellende uit u weggewist zal zijn."
(citaat uit 'Wij slaven van Suriname', Anton de Kom)

Na de vondst van de stoffelijke resten van Anton de Kom in 1960 vond de herbegraving plaats op het Ereveld Loenen.

Blog: Mijn Frontlinie & Alterego

Tekst: Patrick van der Wal

Ik ben Patrick van der Wal (48), gevoelscoach, schrijver, politieagent, ex-militair en veteraan. Aan de buitenkant een standaard man van middelbare leeftijd. In het dagelijkse leven politieagent. Ik heb een vrouw, drie pubers en een hond. Eigenlijk net als ieder andere burger, maar.... ergens klopt er iets niet. In mij zat altijd een aanwezige onrust en tal van emoties die ik niet kon verklaren. Wie ben ik eigenlijk en waarom voel en ervaar ik de emoties zo heftig?

In de frontlinie lukte het niet om te ontsnappen uit mijn loopgraf, nachtmerries, inwendige faalangst en onzekerheid. Ik streed mijn strijd samen met mijn 'buddy. Ego. Mijn ego en ik vochten samen tegen onzichtbare vijanden en de elementen. Na 45 jaar vechten was ik geestelijk op. Afgemat.

Overgave of de dood?

De dood heb ik meerdere malen opgezocht. Tevergeefs. Telkens trok ik mijzelf het loopgraf uit en begon te vechten tegen een vijand die ik niet in de ogen durfde te kijken. Blind bleef ik vechten tegen mijn onzichtbare vijanden. Uitgeput en op zoek naar rust verborg ik mij in mijn pikzwarte, koude en vochtige loopgraf. Soms

kwam er hulp voorbij ; "Kan ik je helpen!?" Mijn ego en trots vermande zichzelf. Tegen beter weten zei ik; "Nee, dit is MIJN strijd. Ik red me wel aan deze frontlinie!"

Telkens viel ik eenzaam en angstig in slaap. Keer op keer stond ik weer op en herpakte mijzelf totdat het niet meer ging. Gevangen in mijn frontlinie kon ik de strijd niet meer aan. Mijn strijd was gestreden. Ik moest hier weg. Mijn ego kreeg dat in de gaten. Hij kreeg in de gaten dat het mij niet meer lukte om samen één met te blijven. De lafaard liet mij in de steek. Wie was nu de zwakkeling en een leugenaar? Mijn ego waarvan ik dacht dat het mijn buddy was. Mijn ego die mij afhankelijk maakte net zoals een verslaving. Hij verliet mij! Mijn ego vond mij te zwak en te min. Hij haatte mij omdat ik de strijd had opgegeven. Ik smeekte hem om bij me te blijven. Harteloos en liefdeloos verdween mijn ego als een dief in de nacht. Mijn ego waarvan ik dacht afhankelijk te zijn. Het enige wat ik nog had was een heel klein sprankje hoop en geloof. Mijn ego beloofde altijd goed voor mij te zorgen. Als ik maar deed wat hij zei. Samen gingen wij overmatig op stap, we dronken, vierden feest zonder

gezelligheid, sportten overmatig, en doken in relaties die kapotgingen. Schuldgevoel en ongelukkigheid was het gevolg. Mijn ego zei dat ik niet moest zeuren. Telkens moest ik mij bewijzen om hem, te laten zien hoe goed ik was. De zwakke Patrick bestond niet in zijn ogen. Hij zette mij op tegen de kwetsbare Patrick. De kwetsbare Patrick was zwak en onzeker. Niemand mocht de kwetsbare Patrick zien. Samen met mijn ego streed en vluchtte ik.

Nu zat ik alleen opgescheept met de kwetsbare en zwakke Patrick. Ik had de handen al vol aan mijzelf. Van de kwetsbare Patrick, besefte ik, kon ik niet voor wegluchten. Overgave aan kwetsbaarheid zonder strijd was mij onbekend. Ik besefte dat ik geen andere keuze had om dit lot te aanvaarden. Toen ik mij overgaf aan de kwetsbare Patrick en hem voor het eerst liefdevol omarmde zag ik na verloop van tijd in dat ik eindelijk compleet werd. Mijn ego was de verrader die mij bijna heel subtiel het leven uit mijn ziel had ontnomen.

Genoeg! Mijn strijd is gestreden. Ego!! Dieeeeeee (Engels)!!!!!!

Blog: Onze hulphond Snow

Tekst: Patrick van der Wal

Ik ben Patrick van der Wal (48), gevoelscoach, schrijver, politieagent, ex-militair en veteraan. Aan de buitenkant een standaard man van middelbare leeftijd. In het dagelijkse leven politieagent. Ik heb een vrouw, drie pubers en een hond. Eigenlijk net als ieder andere burger, maar.... ergens klopt er iets niet. In mij zat altijd een aanwezige onrust en tal van emoties die ik niet kon verklaren. Wie ben ik eigenlijk en waarom voel en ervaar ik de emoties zo heftig?

Als klein kind was ik onbewust 'gevoelig'. In dit geval overgevoelig voor haren van huisdieren. Nadat bij mij op mijn 12e jaar astmatisch bronchitis en allerlei allergieën werden geconstateerd door een longarts, werd geadviseerd om onze kat het huis uit te zetten. Hierna zijn er geen huisdieren meer geweest.

Ik was onbekend met honden en eerlijk gezegd had ik er niet zoveel mee.

In 2016 kwam ik in een zware depressie terecht. Er was nog geen diagnose gesteld behalve door een collega op de werkvloer. Ik zou PTSS hebben. Gezien mijn symptomen zou het best kunnen kloppen. Toch wilde ik dit niet van een collega horen maar van iemand die er voor gestudeerd had.

Dat er iets mis was met mij was wel duidelijk. Ik kwam het bed niet meer uit, sliep nauwelijks en voelde mij meer dan ellendig. Het leven kreeg voor mij, gemeten tussen de nul en tien, een magere drie. Ik had wel eens gelezen dat politiecollega's waar PTSS werd gediagnostiseerd een hulphond kregen als buddy.

Mijn lief Esmeralda is opgegroeid met honden. Ze had wel eens geopperd om een hond te nemen. Met name toen ik in de helse depressie zat. Ook al was ik over mijn astma gegroeid voor mij hoefde een hond het niet zo nodig. Ik hoorde goeie verhalen over

de hulphonden. Misschien zou het mij toch kunnen opvrolijken en uit mijn bed krijgen? Ik had wel eens gelezen dat honden het gelukshormoon serotonine bij mensen vrijmaken. Het stofje wat bij mij niet voldoende werd aangemaakt. Wie weet zou het ook voor mij kunnen werken. Een hond. Nadat we een balletje bij onze kinderen hadden opgegooid over het aanschaffen van een hond was er geen weg meer terug. We gingen op zoek naar welke hond het beste zou passen bij ons gezin. We waren het er unaniem over eens. Het werd een Zwitserse Witte Herder genaamd 'Snow'. Ook al bleek dat ik geen PTSS had en dus ook niet in aanmerking zou komen voor een hulphond had ik mijn eigen amateur hulphond. 'Snow' is nu onze altijd vrolijke, trouwe en onmisbare gezinsheld.

In gedachten gezonken liet ik onze 'hulphond' Snow uit. Het was inmiddels al donker. Ik dacht aan de rellen in Amerika en de slogan 'black lives matter'. De reacties naar de Nederlandse Politie waren ook niet mis. We worden ook uitgemaakt voor racisten. Het was ook het onderwerp waar wij als politiecollega's over spraken. Tijdens het wandelen kwam ik bekladde muren en borden tegen met ACAB (all cops are bastards). Op een ander bord stond geschreven; "KILL ALL COPS." Zou de dader beseffen dat wij als politieagenten ook mensenlevens redden. Ik moest denken aan de tientallen reanimaties die ik had toegepast de afgelopen 20 jaar. Sommigen slachtoffers heb ik samen met mijn collega's letterlijk uit de dood gehaald. In mijn team zitten kanjers van collega's. Collega's waarvan hun (groot) ouders onder andere uit Iran, Turkije, Afghanistan, Indonesië en andere landen afkomstig zijn. Van sommige collega's is de vader of moeder Nederlands. Een vermenging van culturen. Over enkele generaties weten wij niet beter. Dan valt er niets meer te discrimineren want dan zijn we van alles wat.

Diezelfde middag tijdens mijn dienst had ik onverwachts oogcontact met een negroïde Afrikaanse man. Uit een reflex keek ik de andere kant op. Ik betrapte mezelf erop dat ik mij ongemakkelijk voelde. Zou hij denken dat ik een racist was? Dit gevoel had ik niet eerder gehad. Het was helaas wel vaak voorgekomen dat als ik jonge gasten met een etnische achtergrond controleerde zij vrijwel direct opmerkte dat ik discrimineerde. Ik was het inmiddels wel gewend. Toch was het nu anders. Ik kon mijzelf eerder in de spiegel aankijken. In uniform krijg je van alles naar je hoofd geslingerd. Als tiener wilde ik al politieagent worden. Het was mijn rechtvaardigheidsgevoel en wilde een positief verschil maken in de maatschappij.

Bruut werd ik uit mijn gepieker gestoord door een scooter die zonder verlichting en met hoge snelheid op mij af kwam denderen. Hij reed over een onverhard wandelpad. Waar was Snow? Hij liep los. De idioot met een capuchon over zijn hoofd gaf nog meer gas. Ik maakte hem duidelijk wat ik van zijn actie vond. Uit een reflex rende ik naar hem toe om onze lieve witte herder te beschermen. In mijn rechterhand had ik stevig de hondenriem vast voor het geval dat.... De mafkees week uit toen ik op hem afrende. Hij stuurde naar rechts en reed over een ander onverhard pad de zijkant van de brug op. Bovenaan de brug bleef hij provocerend stilstaan. De getinte jongeman, zag ik, schreeuwde direct met een buitenlands accent; "Ik neuk je kanker moeder!" Dit herhaalde hij meerdere malen. Ik kan niet ontkennen dat ik opgefokt was en rende naar hem toe. Het was misschien niet professioneel maar ik was oprecht boos.

Zijn scooter sloeg gelukkig voor hem niet af. Voordat hij met hoge snelheid tegen het verkeer inreed, riep hij nog dat hij mij ging doodschieten.

International Police Association district Nijmegen e.o.

Agenda Ledenvergadering 2021

De Ledenvergadering wordt gehouden op 28 september 2021 te
20.00 uur in Dorpshuis 'De Lier', Koningsweg 12,
6655 AC Puiflijk.

- 1.) Openingswoord door de Voorzitter ca. 20.00 uur.
- 2.) Vaststellen agenda; vaststellen Rondvraag.
- 3.) Notulen van de algemene ledenvergadering 2019.
- 4.) Ingekomen en uitgaande stukken.
- 5.) Verslag van de secretaris over 2019 – 2020 – eerste half jaar 2021.
- 6.) Verslag van de penningmeester. (stukken kunnen worden ingezien tijdens de vergadering)
(Het verslag kascontrolecommissie wordt gepresenteerd door een van de kascontrolecommissieleden).
- 7.) Bestuursverkiezing.
Dit jaar is niemand aftredend en herkiesbaar. Leden zijn altijd welkom om het bestuur van IPA Nijmegen e.o. te versterken. Wil je als nieuw lid een blik achter de schermen werpen neem dan contact op met de secretaris. Misschien kunnen we jou dan in de toekomst verwelkomen als bestuurslid.
- 8.) Pauze
- 9.) Benoeming kascontrolecommissie.
- 10.) Bestuur functioneren en bestuursbeleid.
- 11.) Voorstellen vanuit HB IPA-Nederland.
- 12.) Rondvraag.
- 13.) Sluiting ca. 22.00 uur

Na afloop van de vergadering biedt de penningmeester van het district u nog een drankje aan.

Secretaris IPA Nijmegen e.o.
H.M.H. van der Putten

International Police Association district Nijmegen e.o.

Het jaar 2019 was voor het bestuur van IPA Nijmegen e.o. een goed jaar. Het bestuur is op sterkte en de samenwerking verloopt spoedig. 2019 was ook het jaar waarin ons district Nijmegen e.o. 60 jaar bestond. Dit feit werd op gepaste wijze gevierd.

In 2019 werden weer diverse activiteiten door het bestuur georganiseerd. Ook kunnen districtsleden van IPA Nijmegen e.o. deelnemen aan de activiteiten van Oost 4.

Op 13 januari was onze Nieuwjaarsreceptie in 'De Heuvel' in Druten. Deze activiteit wordt redelijk bezocht door onze leden. Maar uiteraard zijn meer leden altijd welkom.

De 4Daagse deelnemers werden dit jaar voor de tweede keer ondergebracht in 'De Veldschuur' in Malden. Het was de bedoeling dat de deelnemers gebruik konden maken van de nieuwe Veldschuur. Maar door opstandigheden was deze nog niet klaar en moesten de deelnemers nog een keer genoeg nemen met de oude Veldschuur. Met de 4 daagse van 2020 moet de nieuwe Veldschuur klaar zijn en kunnen onze gasten hier gebruik van maken. Het aantal deelnemers aan de 4 daagse schommelt erg. Pas een paar weken voor aanvang weten we hoeveel lopers er bij ons te gast zijn.

In het weekend van 20, 21 en 22 september werd ons jaarlijkse kampeerweekend georganiseerd. Om het een keer ergens anders te organiseren werd er gekozen voor de Camping 'De Oude Molen' in Groesbeek. Het kampeerweekend staat in het teken van 'Operation Market Garden'.

Ter gelegenheid van ons 60 jarig Jubileum werd er door het bestuur, voor de leden van Nijmegen e.o. en enkele genodigden, een Jubileumborrel georganiseerd. Het bestuur van Nijmegen e.o. was zeer vereerd dat er meer dan 90 gasten op de borrel aanwezig waren in café 'De Tabakspant' in Afferden - Gelderland. Tijdens deze Jubileumborrel werden ook onze jubilarissen van dit jaar in het zonnetje gezet. Leden die wij als bestuur al langer niet hadden gezien, op een van onze activiteiten, waren nu weer wel aanwezig en hebben beloofd om weer eens wat meer langs te komen. De aanwezige gasten kregen een creditcardhouder met IPA embleem als aandenken mee naar huis.

Onze deelname aan de herdenking bij de Tuin van Bezinning is dit jaar niet doorgegaan. De deelnemers van IPA Nijmegen e.o., welke erheen zouden gaan, moesten beiden werken. In 2020 proberen we weer aanwezig te zijn bij deze herdenking.

Bij de relatiegeschenken beheerder Brugt Peper zijn diverse IPA gerelateerde artikelen te koop. Collega's die van IPA faciliteiten of IPA contacten in het buitenland gebruik maken en IPA artikelen kopen kunnen van deze regeling gebruik maken. Het bestuur biedt het IPA lid, IPA artikelen aan ter waarde van 25 % van het door het genoemde lid besteedde bedrag. Afgelopen jaar is er geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om een IPA en of Politie artikel bij Brugt aan te schaffen.

Door het bestuur wordt overwogen om deze dienstverlening aan onze leden stop te zetten. Leden die dan iets willen hebben, een speldje, sticker of petje kunnen dan terecht op de IPA site van IPA Nederland.

IPA Nijmegen e.o. heeft op 31 december 2019, 189 leden. We hebben in 2019

2 leden erbij gekregen. Er zijn ons in 2019 geen leden ontvallen. We hadden in 2019 wel 1 opzegging.

Afgelopen jaar hadden we 4 leden die werden geroyeerd omdat ze de contributie niet wilde overmaken c.q. betalen. Deze leden zijn 3x aangeschreven door de penningmeester van het LB en 2x benaderd door onze eigen penningmeester. Dit alles mocht niet baten en dus werden ze uit ons ledenbestand verwijderd.

De 1ste DLV werd gehouden in het Bar – Sporthal ‘De Heuvel’, Heuvel 40, 6651 DE Druten en wel op 19 maart 2019. Er waren 13 IPA leden aanwezig. Dit aantal is inclusief het bestuur. John Korsel was aanwezig als vertegenwoordiging vanuit het LB.

Tijdens deze DLV waren er geen bestuursverkiezingen.

Ik herhaal het hier nog maar een keer dat ik wil benadrukken dat op de DLV het beleid van het district ter sprake komt. Als leden invloed hierop willen hebben kunnen of moeten ze dit tijdens de DLV kenbaar maken. Dus ik roep de leden op naar deze vergadering te komen. Dan hebben jullie invloed op het reilen en zeilen van het district Nijmegen e.o. en IPA Nederland en blijven de bestuurders van jullie district er ook plezier in houden.

Kort na de 1ste DLV 2019 werd het bestuur van I.P.A. Nijmegen e.o. vastgesteld. De functies werden als volgt verdeeld;

Voorzitter:	Jan Eijkemans
Secretaris/Vicevoorzitter:	Martin van der Putten
Penningmeester:	Jaap Heerschop
Activiteiten/4 daagse::	Adrie Daniëls
Redactie/Ledensecretaris:	Brugt Peper / Jan Eijkemans
I.P.A.Activiteiten:	Dick Beerens
Contactsecretaris:	Jan Nijburg

Ook voor 2019 werd afgesproken om één keer per maand te vergaderen op de eerste dinsdag van de maand in de Bar-Sporthal ‘De Heuvel’ in Druten. Overeen gekomen werd dat er in de vakantiemaanden geen bestuursvergaderingen plaatsvinden. Bij calamiteiten is er de mogelijkheid om de DB leden bij elkaar te roepen.

De lijnen binnen het bestuur zijn kort. Van de WhatsApp groep voor het dagelijks bestuur en voor het gehele bestuur wordt geregeld gebruik gemaakt. Hierdoor blijven de lijnen ook kort.

Tijdens de 1ste DLV heeft het bestuur toestemming van de leden gekregen om de 2de DLV niet te organiseren als er geen belangrijke zaken op de agenda staan.

De ‘Attentie’ kwam in 2019 vijf keer uit waaronder het Jubileum nummer 60 jaar IPA Nijmegen e.o. en de 4 daagse special. In iedere uitgaven van dit jaar heeft er een artikel gestaan aangaande de geschiedenis van IPA Nijmegen e.o.. Bij het Jubileumblad in februari 2019 werd een jubileum-coin meegezonden. Deze coin werd door onze leden zeer op prijs gesteld.

De samenwerking met onze uitgever Clappers & Vlieger Media is erg prettig. Samen werken we aan een nog mooiere en leesbaardere ‘Attentie’. Een keer per jaar is er overleg tussen onze uitgever en het bestuur. Artikelen, geschreven door onze leden zijn altijd welkom.

De 1ste ALV (Algemene Leden Vergadering) van IPA Nederland werd georganiseerd door het IPA district Twente. De vergadering vond plaats op vrijdag 20 april 2019 in het Theater hotel van der Valk in Almelo. Deze vergadering werd door een delegatie van ons district bijgewoond.

De 2de ALV van IPA Nederland werd, na uitstel, gehouden op 14 december 2019 in het leerhotel het Klooster, Daam Fockemalaan 10, 3800 AM in Amersfoort. Twee bestuursleden van IPA Nijmegen e.o. hebben deze vergadering bijgewoond.

Het afgelopen jaar was het erg rommelig binnen het bestuur van IPA Nederland. Op een gegeven moment was het bestuur, door ruzie en onenigheid, terug gebracht naar nog maar 2 gekozen bestuurders. Ook dit jaar traden enkele bestuursleden onverwachts af en gingen hun eigen weg.

Inmiddels is door bemiddeling van het IPA Lid Ton Rutting een nieuw bestuur samengesteld. In januari 2020 vind er in Gouda een extra ALV plaats waar de nieuwe LB leden zullen worden gekozen. Te hopen is dat dit LB langer blijft zitten dan het afgelopen bestuur. Het bestuur van IPA Nijmegen e.o. heeft hier wel vertrouwen in.

Vóór de ALV-s wordt er gezamenlijk vergaderd door IPA Oost 4. Dit zijn de districten Arnhem, Oost-Nederland, Nijmegen e.o. en Twente. Tijdens deze vergadering worden de stukken voor de ALV besproken en geprobeerd de neuzen één kant op te krijgen.

In 2019 zijn er geen bestuursleden naar de 'Mitgliederversammlung' in Gimborn geweest.

In 2013 is er een Facebook pagina ingericht. Van Facebook 'IPA Netherlands, Nijmegen e.o.'. Inmiddels hebben we 123 leden in onze groep een groei van 7 leden ten opzichte van 2018. Nodig ook een IPA Lid uit om lid te worden van ONZE Facebook pagina.

'Servo per Amikeco'

Beneden Leeuwen 08 januari 2019

De secretaris,
Martin van der Putten.

Verslag van het secretariaat over het jaar 2020 en eerste halfjaar 2021

Het jaar 2020 en de eerste helft van het jaar 2021 was ook bij ons in de greep van het Coronavirus (Covid 19). Onze bestuursvergaderingen in januari en februari en de Nieuwjaarsreceptie werden nog wel gehouden in 'De Heuvel' in Druten. Hierna ging 'De Heuvel' op slot. Met de aangescherpte maatregelen vanuit de overheid van begin 2020 was het helaas onverantwoord een Algemene Ledenvergadering te houden. Als bestuur hebben we daarom het besluit genomen deze af te gelasten. We hebben daarom ook in de tweede helft van 2020 en begin 2021 niets meer ingepland maar hebben de agenda van de ALV 2020 samenvoegen met de ALV agenda van 2021.

Omdat onze vergaderlocatie gesloten was hebben we nog wel een keer vergaderd, en wel op 9 juni, bij onze penningmeester aan huis. Hier konden wij de opgelegde anderhalve meter afstand in acht nemen en veilig vergaderen. Op deze vergadering werd besloten voorlopig alles af te gelasten tot Nederland weer open zou gaan.

Uit het LB (Landelijk Bestuur) werd het idee geopperd om zogenaamde clustervergaderingen te houden omdat er geen ALV zou komen en omdat er toch enkele belangrijke beslissingen moesten worden genomen. Deze clustervergaderingen moesten worden gehouden op een locatie waar de anderhalve meter afstand kon worden gegarandeerd. In januari 2020 werd er door het LB een vergadering van de districtsvoorzitters beleg in Gouda. I.v.m. diverse urgente agenda punten werd deze vergadering op verzoek van het LB aangemerkt als een ALV.

Op 11 december 2020 vond er nog een voorzitters overleg plaats op het landgoed 'Beukbergen' in Huis ter Heide. Hier werden enkele voorstellen van het LB besproken met de voorzitters uit de districten.

In mei 2021 vond er in Enschede onze clustervergadering met het LB en Oost 4 plaats. Hier werden hoofdzakelijk de diverse ideeën van het LB behandeld en/of naar voren gebracht. Het bestuur van Nijmegen e.o. maar ook de diverse districten van Oost 4 waren het niet altijd eens met het LB. ... Maar oude zaken mochten niet naar voren worden gebracht en LB kon hier over ook geen verantwoording voor nemen.

Onder strikte voorwaarden, mondkapje en afstand mochten we gebruik maken van onze nieuwe vergaderlocatie Dorpshuis 'De Lier' in Puiflijk. In oktober en december hadden we hier een

korte bestuursvergadering omdat we de locatie al om 22.00 uur moesten verlaten.

Om de contacten onderling niet te verliezen en om weer te werken aan de toekomst werd ons vergaderritme op 1 juni 2021 weer opgepakt. We konden weer terecht in het dorps huis te Puiflijk. Vanaf juni 2021 proberen we ons vergaderschema weer op te pakken. Ook zijn de eerste activiteiten aan de kalender toegevoegd waaronder de ALV vergadering op 28 september a.s. en de Nieuwjaarsreceptie 2022.

'Servo per Amikeco'

Beneden Leeuwen 08 januari 2019

De secretaris
Martin van der Putten.

International Police Association district Nijmegen e.o.

Verslag van de Ledenvergadering van IPA-Nijmegen e.o. gehouden op 19 maart 2019. De vergadering werd gehouden in de Bar – Sporthal 'De Heuvel', Heuvel 40, 6651 DE Druten, tel: 0487-512997 / 0653943891, mail: info@sporthaldeheuvel.nl

Er waren geen afgemeld voor deze vergadering.
Als LB lid was aanwezig John Korsel.

I.) Opening vergadering:

Omstreeks 20.05 uur wordt de vergadering geopend door de voorzitter. De voorzitter heet iedereen welkom. Extra welkom voor de LB vertegenwoordiger John Korsel. De voorzitter is blij dat enkele leden de moeite hebben genomen om naar deze vergadering te komen.

Er zijn ons dit verenigingsjaar geen leden ontvallen. Wel zijn van twee leden de echtgenoten overleden. De voorzitter vraagt om een minuut stilte voor deze twee dames.

De voorzitter vertelt dat ons district dit jaar haar 60 jarig jubileum viert. Wij zijn het oudste district in Nederland. De nummer 1. Door de jaren heen heeft Nijmegen e.o. ook een belangrijke bijdrage geleverd aan het besturen van IPA Nederland. Zo hebben er diverse leden van Nijmegen e.o. in het HB/LB gezeten, waaronder Mej. P. Stoffelen, Theo Leenders en Constant Theunissen.

De voorzitter geeft aan dat de stukken aangaande deze vergadering en de financiën ter inzage op tafel liggen. Wij wilden de Jubileum uitgave van de Attentie zoveel mogelijk zonder ballast uitgeven.

- 2.) Vaststellen agenda: Als agenda punt 10a wordt aan de agenda toegevoegd, een Mandaat van de vergadering. Verder wordt de agenda ongewijzigd vastgesteld. Jan Nijburg en Brugt Peper geven zich al op voor de rondvraag. Op het einde van de vergadering is er nog een mogelijkheid om een rondvraag te stellen.
- 3.) Notulen 2018: **Notulen van de 1ste DLV 2018 – 20 maart 2018.**
- Er zijn inhoudelijk geen op of aanmerkingen op de notulen van 2018.
De notulen worden vastgesteld onder dankzegging aan de secretaris.
- 4.) In / Uitgaande stukken: Er zijn geen afmeldingen voor deze vergadering bij de secretaris binnen gekomen. Verder zijn er geen stukken binnen gekomen of uitgegaan aangaande deze vergadering.
- De voorzitter vertelt het een en ander over de datum van de komende ALV. Deze zal dit jaar worden gehouden op 14 juni as. De voorzitter deelt de vergadering mee dat het DB dit jaar niet in de gelegenheid is om deze vergadering bij te wonen. Het DB is op vakantie. We zullen vertegenwoordigd worden door het district Arnhem e.o..
- 5.) Verslag PM: Het verslag van de penningmeester ligt op tafel. Dit verslag wordt besproken door de penningmeester. We staan er goed voor. Het district Nijmegen e.o. is financieel gezond maar we moeten nog wel op de uitgaven letten. De contributie perikelen zijn nog niet helemaal voorbij. Leden weigeren hun contributie te betalen en worden na drie aanmaningen geroyeerd. Dit kost ons ieder jaar diverse leden.
- Kascontrole;
De boeken zijn gecontroleerd door Henk Baron en Bert Brouwers. De boeken van IPA Nijmegen e.o. zijn goed bevonden. Er zijn geen opmerking aangaande de administratie van de penningmeester. De administratie ziet er goed en correct uit. De kascommissie spreekt haar waardering uit voor de penningmeester en stelt voor het bestuur decharge te verlenen voor het afgelopen boekjaar. De vergadering gaat hiermee akkoord.
- 6.) Bestuursverkiezing: Dit jaar is er niemand aftredend en er zijn ook geen leden die een bestuursfunctie ambiëren.
- 7.) Pauze: Er volgt een korte pauze van 10 minuten.
- 8.) Benoeming Kascontrole cie: De kascontrole commissie 2020 ziet er als volgt uit. Jan Eker en Bert Brouwers hebben zitting in de commissie. Als reserve heeft Tiny ten Wolde zich opgegeven.
- 9.) Bestuursbeleid: De voorzitter: Op het Jaarverslag van de Secretaris zijn geen op of aanmerkingen. In het verslag van de secretaris zijn ook de andere verslagen verwerkt, zoals het verslag van de activiteitencommissie, ledensecretaris en de relatiegeschenken. Hierover zijn ook geen aan of opmerkingen uit de vergadering.
- Het functioneren van het bestuur is prettig. We vullen elkaar goed aan en nemen taken van elkaar over als dit nodig is. We kunnen goed door een deur. We hopen als district Nijmegen e.o. nog lang zelfstandig te blijven.
Er is weinig animo bij leden, zeker ook bij nieuwe leden, om deel te nemen aan activiteiten. We denken dat het (nieuwe) leden alleen te doen is om het IPA legitimatiebewijs. Ze kunnen dan in binnen en buitenland, maar voornamelijk in het buitenland, aantonen dat ze lid zijn van een politievereniging.
- Het LB: John Korsel is van mening dat er een gat is ontstaan tussen twee generaties. Volgens hem hebben besturen het in het verleden laten liggen. Er volgt een discussie over de toekomst van de IPA. Hoe krijgen we jongeren bij de IPA. Wat hebben wij te bieden aan deze collega's.

Jongeren, dus ook jonge IPA leden, gaan niet wachten en willen als ze een idee hebben om ergens heen te gaan gelijk weg kunnen. Ze willen niet 6 maanden van te voren een Travelformulier invullen en dan staan wachten of het wel allemaal lukt. Natuurlijk is er op persoonlijke titel veel te regelen maar dat is niet de insteek van de IPA. Nijmegen e.o. is dan ook van mening dat dit binnen IPA Internationaal moet worden aangepast. Aanpassen aan de huidige snelle tijd van Internet en E-mail.

10.) Voorstellen HB

Er is tot nu toe één voorstel vanuit het landelijk bestuur aangeleverd aangaande de financiën. De bedoeling is om de contributie te verhogen en de verdeling van deze contributie tussen het LB en de districten aan te passen. Nijmegen e.o. is hier tegen en vind dat het LB eerst maar eens moeten kijken waarop ze zelf kunnen bezuinigen. Nijmegen e.o. is van mening dat het onderkomen in Gouda en de aanschaf en onderhoud van de IPA auto te veel geld kost.

John Korsel geeft uitleg over het voorstel van het district IPA Utrecht.

Het bestuur van IPA Nijmegen e.o. heeft zich hier nog niet over gebogen en wil dat behandelen op de bestuursvergadering van 2 april as. Verder zal dat aan de orde komen op de gezamenlijke vergadering van IPA Oost 4.

In ieder geval kan Nijmegen zich niet vinden in dit voorstel.

Onze penningmeester heeft diverse opmerkingen op het huidige handelen van het LB. Zo is de algemene ledenlijst niet bij. Hij heeft vanuit het LB een lijst gekregen van leden die nog geen contributie 2019 hebben betaald. Bij controle bleek dat er nog mensen opstonden die in het afgelopen jaar (2018) al waren geroyeerd.

Volgens John Korsel zit het mogelijk in de spijtoptanten. Leden die hun contributie op het laatste moment toch nog hebben betaald. Mogelijk is er verzuimd dit door te geven aan de penningmeesters – ledensecretarissen.

Verder wil het LB al dat de penningmeester achter die leden aangaat die nu nog niet hebben betaald. De penningmeester vind dit niet kunnen. De leden hebben tot 15 april de gelegenheid om te betalen.

Nijmegen e.o. wil graag een uitgebreide, duidelijke, uitleg over de financiering van het onderkomen Gouda en de IPA auto. Ook heeft Nijmegen e.o. bij de post ICT diverse vraagtekens.

10a) Mandaat:

Omdat nog niet alle voorstellen bij het bestuur van Nijmegen e.o.

binnen zijn en we het een en ander nog moeten bespreken binnen het bestuur van Nijmegen en in de gezamenlijke vergadering van Oost 4 vraagt de voorzitter een beslissingsmandaat aan de vergadering. De vergadering gaat hiermee akkoord.

Brugt wil graag het kampeerweekend van IPA Nijmegen e.o. onder de aandacht brengen. Het weekend is op 20, 21 en 22 september as. Het kampeerweekend staat is het teken van 'Operation Market Garden'.

Jan N. wil graag stilstaan bij de collega's die afgelopen maandag, na de aanslag in Utrecht, zonder morren aan het werk zijn gegaan en een lange dag hebben gemaakt. De collega's waren onderweg naar het Malieveld in Den Haag om te demonstreren voor een goed pensioen maar gingen zonder te mopperen aan de slag in Utrecht. Chapeau.

12.) Rondvraag:

Verder was er niemand voor de rondvraag.

13.) Sluiting:

Omstreeks 21.45 uur sluit de voorzitter de vergadering. Hij bedankt een ieder voor zijn inbreng. De voorzitter biedt namens de penningmeester allen een drankje aan. Hij wenst iedereen wel thuis.

Notulist: H.M.H. van der Putten
Secretaris.

Gezien: Jan Eijkemans
Voorzitter.

Activiteiten overzicht

IPA Nijmegen

Dinsdag
28 september 2021

District leden vergadering

District ledenvergadering, aanvang 20.00 uur.
Agenda, etc. zie deze Attentie

Zondag
10 oktober 2021

Inloopdag om bij te kletsen

Inloop om met elkaar weer eens bij te praten. Aanvang 11.00 uur.

Zondag
9 januari 2022

Nieuwjaarsreceptie

Hier kunnen wij elkaar het beste toewensen voor het komende jaar, aanvang 11.00 uur.

Alle activiteiten worden gehouden in Dorpshuis "De Lier", Koningsweg 12, 6655 AC Puiflijk

